

[SIGNALEMENT]

Jan Mulder, *Chez Stans. Een ster in de Rue des Dominicains 1965-1972*, Amsterdam, Uitgeverij De Bezige Bij, 2010, 206 pp., ISBN 9789023438908

Onder de titel *Chez Stans* – naar de naam van een restaurant waar hij destijds vaak kwam – publiceerde de Nederlandse voormalige stervoetballer van Sporting Anderlecht en nu vooral als columnist bedrijvige Jan Mulder (° 1945) vorig jaar zijn herinneringen aan zijn Brusselse tijd tussen 1965 en 1972. Hij doet dat met veel liefde, maar zonder misplaatste nostalgie. Mulder omschrijft Brussel als “*de stad der steden*” (p. 122) en noemt Anderlecht zijn “*tweede geboortedorp*”. (p. 124) “*Ik zei ‘Astrid Park’, een van de weinige benamingen die ik in het Nederlands mooier vond dan in het Frans, Parc Astrid.*” (p. 48) “*Schitterende zaak,*

daar wordt vast Frans gesproken. Dat is vervelend. Je begint met 'bonjour, je...' en ze onderbreken je met 'wat ies ervan guw dienst?'" (p. 127) Deze twee citaten – en het egodocument van Jan Mulder telt er nog vele gelijkaardige – zijn illustratief voor het leefklimaat en het alledaagse taalgebruik in het Brussel van de jaren 1960. Het Frans was in de dagelijkse omgang zonder meer dominant en de (meeste) Franstaligen spraken slechts gebrekkig Nederlands, als zij die taal al spraken. Zoals veel van zijn collega-‘stukjesschrijvers’ observeert, registreert en becommentarieert Jan Mulder in zijn kranten- en tijdschriftbijdragen gebeurtenissen en toestanden van vroeger en vandaag in een fraai geformuleerde en ietwat barokke taal. Op die manier – en zeker met dit autobiografische boek met literaire kwaliteiten – levert hij tegelijk eersterangsbronnenmateriaalvoortekomstige (mentaliteits)historici.

[Nico Van Campenhout]
